

Sorinskrivarin:

»Hægri maktir uppií«

Mánadagin kastaði sorinskrivarin lut um, hvat av valdømunum — Norðoyggjar ella Suðuroy — skuldi fáa tingmann fyrri Kristiliga Fólkaplokkinn valdan.

Valið stóð sostatt millum Niels Paula Danielsen úr Klaksvík og Jákup Olsen úr Vági.

Fyrst varð við krónu funnið útav, hvat av valdømunum skuldi hava líka tal við terning og hvat skuldi hava ólíkatal.

Tá hetta var avklárað, vísti tað seg, at Norðoyggjar fingur tingmannin, og at tað tí aftur verður Niels Pauli Danielsen, sum saman við Tordi Niclasen skal mynda Kristiliga Fólkaplokkin á tingi hetta komandi skeiðið.

Onkur, ið var hjástaddur, tá lutakastið fór fram, vil vera við, at sorinskrivarin hevði eina viðmerking um, at »hægri maktir« mundu hava verið uppií, tá hann sá úrslitið av lutakastinum.

hj.

Sorinskrivarin Joen H. Andreasen hevur slept terningin um bikarinum niður á borðið — og so er Niels Pauli Danielsen afturvaldur...

Mynd: Kalmar

Jákup Olsen, KrF:

»Vanur við slík boð úr Tinganesi«

— hefur ikki tikið støðu til møguligan landsstýrissess, um Kristiliga Fólkaplokkurin kemur í samgongu

Við 351 atkvøðum — eins nógvum og flokkurin fekk í Norðoyggjum, fekk Kristiliga Fólkaplokkurin í Suðuroy ikki mann valdan á ting.

Hetta varð mánadagin avgjørt við lutakasti.

»At eg ikki vann hatta lutakastið, skelkar meg einki. Eg eri so vanur at fáa slík boð úr landsstýrinum,« sigur Jákup Olsen.

Tey flestu munnu kennast við navnið frá stríðinum í Vágs Skúla frá 1984, sum endaði við, at Jákup Olsen í fjør endaliga misti starvið sum skúlastjóri.

Eitt lutakast frá tingssessinum

Hesi seinastu valini hevur hann verið valevni hjá Kristiliga Fólkaplokkinum, og hevur hann sum størsti atkvøðuslúkari floksins har fingið vaksið um kristiliga veljaraskaran í Suðuroy, so bert eitt lutakast forðaði flokkinum at fáa mann valdan har suðuri hesaferð.

Jákup Olsen

Mynd: Hilmar Jan

»Strangt tikið kann ein jú siga, at ein varð valdur,« heldur Jákup. »Eg vil tó siga, at tað hevði verið keðiligt, um Niels Pauli ikki kom innastur, samstundis sum Suðuroyggjin harðliga hevði trøngt til at fingið eitt umboð aftrat á ting.«

Fyrrverandi skúlastjórinn sigur við Sosialin, at tað undraði seg eitt sindur, at hann ikki varð boðin at vera til staðar, tá lutakastið fór fram.

Hava ynksi um landsstýrissess

Fer Kristiliga Fólkaplokkurin í Suðuroy at krevja landsstýrissess, um flokkurin kemur í samgongu?

»Tað fer altíð at vera eitt ynksi frá okkum, at hugsað verður um okkum, um so er,« sigur Jákup Olsen. »Um tað akkurat verður eitt krav, veit eg ikki, men tað er rættiliga rimiligt, tá vit bert hava verið eitt lutakast frá at fáa mann á ting.«

Hann sigur annars, at nevndin í flokkinum í Suðuroy ikki hevur verið saman síðani valið, og at hann tí ikki so væl kann úttala seg um tann spurningin.

Spurður, um hann sjálvur fer í landsstýrið, um honum verður boðin sessur har, sigur Jákup Olsen: »Hatta kann eg heldur ikki so væl úttala meg um, tí vit eru enn ikki komnir haril, at samgonga er skipað, so tann spurningin havi eg ikki hugsað um enn.«

hj.

hátt. Eg fór undir at gera ymiskt listarligt arbeiði — teknaði, klipti skrivaði yrkingar o.s.fr..

Hóast eg kundi hugsa mær listarlaga útbúgving, varð tað av ongum — eg hevði stutt sagt ikki fíggarumstøður at fara undir slíka útbúgving.

Heimafturkomin fór eg undir ymiskt fyrifallandi arbeiði, samstundis sum eg teknaði búmerkir, gjørdi plátuhúsar og ymiskt annað arbeiði av slíkum slag.

- Tað er komið so spakuliga, at eg ikki longur havi stundir til at arbeiða vanligt arbeiði um dagarnar. Seinastu árin í Nýggja Bókahandli var eg bert tøkur, tá eg hevði stundir til tess, og nú eri eg so heilt givin við hesum.

FRAMSÝNING

Ein avleiðing av fram-

førsluni í Norðurlandahúsinum herfyri varð tann, at stjórinn fyrri stovnin bjóðaði Anker Eli og Rúna Brattaberg, fotografi at sýna fram myndir og listaverk, í Dansistovuni í Norðurlandahúsinum.

Framsýningin snýr seg um tær myndir, sum Anker Eli gjørdi til myndarøðina hjá Eyðun Nolsøe framsørsluna.

Rúni Brattaberg hevur gjørt dias-myndirnar av listaverkunum hjá Anker Eli, og tær verða eisini at síggja í Dansistovuni.

Framsýningin verður í døgnum 30. november — 17. desember, har eisini annað listarligt virksemi verður samstundis, t.d. fara Førstufressar við Terja Rasmussen og Eyðun Nolsøe at spæla og syngja í vikuskiftinum.

Er tað ikki fíggarligt

ótrygt at arbeiða sum listamaður í Føroyum, og nýðist tú ikki at gera neyðsemlur við teg sjálv-an — sum listafólk?

- Tað velst um. Eg geri so nógv ymiskt arbeiði. Eitt nú — um eg skal gera eitt skelti, so leggji eg kanska ikki persónligt listarligt arbeiði í tað. Neyðsemlur? — Jú sjálvandi nýtist tað av og á, men neyðsemlan kann eisini snúva seg um, hvørt tú vilt búgva í einum tjaldi ístaðin.

70'ARA ÆTTARLIÐIÐ

Eg eri uppvaksin í 70'unum, tá vit fingur loyvi at gera sum vit vildu. Tá vóru ikki so nógv- ar avmarkingar og eingin kravdi av tær, at tú skuldi vera framasøkin.

Skansastova var tiltak, sum skapti nakrar per-

sónleikar, og sum fekk fólk at standa saman um eittthvørt tiltak.

Vit kravdu ikki pening ella annað fyri royndir okkara. Tað sermerkir okkum kanska í dag, at vit ikki seta so stór krøv til vertsligar lutir.

- Hugsu tær til, vit vóru kanska eini 100 fólk, sum arbeiddu ókeypis fyrri at skipa eina Skansastovu-konsert.

Í dag verða slík tiltøk ikki gjørd útán so at onkur fær vinning burtúrur. Kanska er tíðin farin frá slíkum tiltøkum, men tey settu dām á okkara ættarliðið.

-Tað er kanska eisini orsøkin til, at tú velur at gera persónligt arbeiði, hóast einki trygdarnet er, sum kann lofta tær.

Orð: Dagny

Joensen

Mynd: Kalmar

Lindenskov